

Het wordt me toch een feest!

Een blijspel in vier bedrijven

door

ASTRID BAIJS & JAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET WORDT ME TOCH EEN FEEST!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ASTRID BAIJS & JAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Gerrit Stroo

Marie Stroo, zijn vrouw

Dorus Stroo, zoon van Gerrit en Marie

Truus Stroo, dochter van Gerrit en Marie

Femke Stroo, dochter van Gerrit en Marie

Lien van der Boerke-Stroo, dochter van Gerrit en Marie

Johan van der Boerke, man van Lien

Monique van der Boerke, dochter van Lien en Johan

Hanneke Stroo, dochter van Dorus

Carla Stroo, dochter van Dorus.

Klaas Lint, linkerbuurman van Gerrit en Marie

Tineke of Tinus, zaaleigenaar(es)

DECOR:

Een eenvoudig ingerichte woon-eetkamer, tegen het armoedige aan. Links staat een oude bank, een fauteuil en een salontafel. Rechts een eettafel met vier stoelen. Linksachter de deur naar de keuken, rechts de deur die naar de gang en voordeur leidt. De overige aankleding is naar eigen inzicht en mogelijkheden, maar houd het sober.

EERSTE BEDRIJF

(in de ochtend)

Als het doek opgaat, zien we een eenvoudig ingerichte woonkamer. Er staat minstens een oude bank, dito stoel en tafeltje. Ook staat er een eettafel met vier stoelen. Links of rechts vooraan staat een fauteuil, waarin Gerrit Stroo ligt te slapen. Even later komt Hanneke op. Zij loopt naar voren in het midden van het toneel. Ze kijkt de zaal in, alsof ze op zoek is naar iets of iemand. Na even begint ze te praten .

HANNEKE: Hè, hè! Eindelijk zit iedereen. We kunnen dus beginnen. *(schraapt haar keel)* Beste dames en heren. Ik mag u namens onze familie van harte welkom heten. *(Gerrit snurkt)* Let u maar niet op mijn Opa, hoor. Hij doet zijn middagdutje en daar snurkt hij altijd bij. Dat doet hij trouwens ook de hele nacht. Mij maakt het niets uit, hoor. Ik hoef niet de hele nacht bij hem te liggen. Maar mijn Oma wel natuurlijk. Die wordt er knettergek van. Ze heeft al van alles geprobeerd, maar niets helpt. Zelfs niet toen ze hem een keer een knijper op zijn neus zette en een tennisbal in zijn mond propte. Het enige wat gebeurde was dat hij bijna was gestikt. Nou, gelukkig is dat niet gebeurd. Anders had ik u nu niet kunnen uitnodigen. Want om zestig jaar getrouwd te zijn, moet je wel met zijn tweeën zijn natuurlijk. *(na even)* Dat weet u toch wel? Dat mijn Opa en Oma straks zestig jaar getrouwd zijn? Daarom heb ik u ook uitgenodigd om hier te komen. En ik vind het allemaal ontzettend leuk dat u daar een kaartje voor hebt gekocht. Ja, want ik wil mijn opa en oma een heel mooi cadeau geven, maar ik heb zelf geen geld. Met dat geld van u kan ik dat dus wel. *(kijkt zaal in)* Nou, reken ik daar maar niet al te veel op! Mijn moeder zei, dat ze in *(plaats noemen waar gespeeld wordt)* bekend staan om hun krentigheid. *(kijkt nu de zaal weer in, iets dwingend)* Maar, dat hebben jullie toch wel voor mijn Opa en Oma over? Want dat verdienen ze echt wel, hoor. Opa is dan soms wel een oude knorrepot en oma soms wat streng, maar ze zijn wel heel erg lief. Nou, ik ga weer. Blijft u maar lekker zitten, hoor. Kunt u met zijn allen genieten van het gesnurk van Opa. Ik denk dat het zo ongeveer tot de pauze duurt. Ondertussen kunt u ook gaan kijken hoe onze familie dit feest gaat organiseren. Want dat weet ik zelf natuurlijk ook niet. Maar, of het leuk gaat worden? Laten we maar gaan kijken. *(snel af. Het licht gaat nu even uit, om direct daarna weer aan te gaan. Gerrit ligt nog steeds in zijn*

leunstoel te slapen, Het geronk wordt steeds harder en zwaarder. Even later komen Marie en Dorus op vanuit de keuken)

MARIE: *(kwaad naar Gerrit kijkend)* Nee, hè! Krijg ik dan nooit mijn rust? *(tot Gerrit)* Hou toch eens op, Gerrit! Ik heb hier echt geen zin meer in. *(tot Dorus)* Ik ga van hem scheiden. *(Gerrit snurkt, tot Gerrit)* Van je scheiden! Hoor je dat?!

DORUS: Nou, daar ben je rijkelijk laat mee, Ma! Dat had je dan veel eerder moeten doen.

MARIE: *(als Gerrit nog steeds niet wakker wordt)* Oh, je versnurkt mijn hele leven, man! *(tot Dorus)* Ik durf er om te wedden, dat als ik dood ben, hij in het graf nog naast me ligt te snurken!

DORUS: Ga dan eens met hem naar de dokter. Tegenwoordig kunnen ze veel. Misschien zijn het zijn amandelen wel, die zijn zo geknipt.

MARIE: Dat heb ik al honderd keer gezegd, Maar hij vindt het niet nodig, Hij heeft er geen last van, zegt hij. Nee, hij niet! Maar ik wel! *(weer tot Gerrit)* Hé, wordt wakker!

GERRIT: *(schrikt nu wakker)* Wat is er, Marie?!

MARIE: Wat is er, vraagt hij zich af. Wat zou er nou gebeurd zijn toen je sliep?

GERRIT: Geen idee.

DORUS: Goedemorgen, Pa!

GERRIT: Morgen? *(kijkt op zijn horloge)* Verrek! Het is nog maar morgen, ja. Goeiemorgen, Dorus!

MARIE: Ja, en jij ligt al weer te snurken! Zoals gewoonlijk.

GERRIT: Je meent het! Niets van gehoord.

MARIE: Nee, natuurlijk hoor jij dat niet, anders was je wel wakker geworden van dat lawaai. Maar schiet nu liever maar op. We moeten zo naar de stad toe.

GERRIT: Wat moeten we daar doen?

MARIE: Iets kopen voor Hanneke haar verjaardag.

GERRIT: Hanneke?

MARIE: Je kleindochter! Je weet toch wel dat je kleindochter Hanneke heet en je kleindochter is?

GERRIT: Tuurlijk weet ik dat. Maar kun jij dan niet alleen naar Hanneke toegaan?

MARIE: *(zucht)* Ik ga niet alleen, maar met jou! En we gaan niet naar Hanneke toe, maar een cadeau voor haar kopen.

GERRIT: Waarom moet je een cadeau voor haar kopen?

MARIE: Voor haar verjaardag! Dat vertel ik je net. Weet je dat nu al niet meer?

GERRIT: Tuurlijk weet ik dat.

MARIE: Nou, ga je nu nog mee?

GERRIT: Waar naar toe?

MARIE: Met jou naar de stad toe, man!....Laat maar, ik ga wel alleen.

(stapt driftig naar voordeur)

DORUS: *(verschrikt)* Nee! Pa gaat mee! Dat moet!

GERRIT: En waarom zou ik mee moeten? Ik moet nog naar de kapper, Dorus. Mijn haren moeten nodig geknipt worden

MARIE: Dat doe je dan morgen maar. En vraag dan meteen of hij je amandelen mee wil knippen.

GERRIT: Wat moet ik?

DORUS: *(kijkt nu ook op zijn horloge)* Ja, zal ik jullie dan nu maar naar de bus brengen?

GERRIT: Ja, zo. Ga maar, ik kom zo achter jullie aan.

MARIE: Zo! Dacht jij dat? Zeker je dutje afmaken?

GERRIT: *(zuchtend)* Pech! Je bent ook zo helder van geest als een jonge meid van achttien, Marie. *(grijnst)* Van geest alleen, hè? Voor de rest heb jij het wel gehad. *(als Marie hem vuil aankijkt)* Grapje, Marie.

MARIE: Je houdt die grapjes maar voor je. *(Dorus pakt nu de jassen van hen van de stoel)*

DORUS: Ja hoor eens, voor die flauwekul hebben we geen tijd. We gaan, voor die anderen hier....*(kan wel op zijn tong bijten)* Kom op, we gaan!

MARIE: *(kijkt haar onderzoekend aan)* Wat kunnen die anderen hier? Welke anderen?

DORUS: Hè?...Eh...Anderen? Niets anderen. Ik bedoelde te zeggen, dat Truus hier dan aan de gang kan gaan. Ze moest de kamer nog schoonmaken, zei ze net tegen me. Dus kom op!

GERRIT: Ja, laten we nu maar gaan, dan zijn we ook zo weer thuis. *(tot Dorus)* Het duurt toch niet lang, hè? Er is straks voetballen op de televisie.

MARIE: Oh...Voetballen?...

DORUS: Altijd dat stomme voetbal. Nou deze wedstrijd sla je maar eens over.

GERRIT: Zo, dacht jij dat? Sinds wanneer geef jij hier commando's? Het is een topper, Marie. Die wil ik echt niet missen.

MARIE: Weet je wat ook een topper is? Dat we heerlijk gaan eten in de stad. En de grootste topper is, dat jij het betaald! *(doet haar jas aan)*

GERRIT: Wat?!

DORUS: Dat is goed nieuws! *(terzijde)* Een etentje moet je niet je neus voorbij laten gaan. Ma. *(tot Gerrit)* We gaan wel naar een

knap restaurant, hè? Want ik hoorde van Ma, dat ze de vorige keer van een kouwe kermis thuis kwam.

MARIE: Ja! Ik mocht maar één kroket en een bakkie snert. Dat was alles.

GERRIT: Wat mankeerde daar aan? Jullie denken zeker dat het geld op mijn rug groeit.

DORUS: *(terzijde)* Dat weet ik wel zeker! *(dan tot Marie)* Kleed hem maar eens goed uit vandaag, Ma.

MARIE: Zo is dat! Valt er tenminste nog iets te genieten op mijn oude dag.

GERRIT: *(komt moeizaam uit zijn stoel)* Ja, ja. Ik offer me wel weer op. Verdorie! Ben je in de tachtig, heb je nog niets te vertellen.

MARIE: Heel goed! Dat heb je tenminste goed onthouden. Trek je jas aan. *(helpt hem in zijn jas)*

GERRIT: *(mopperend)* Ik had me nooit door jou moeten lijmen.

MARIE: Nee, ik jaren geleden niet! Als ik alles van te voren geweten had, dan...

GERRIT: Wat dan?

MARIE: Niets!

GERRIT: Je wil toch niet zeggen, dat ze voor jou in de rij stonden, hè? Je was maar al te blij, dat ik met je wilde trouwen.

DORUS: *(weer terzijde)* En die zijn straks zestig jaar getrouwd! Hoe is het mogelijk? *(tot Gerrit en Marie)* Nou, die ruzie vechten jullie maar weer uit als je straks weer thuis komt.

MARIE en GERRIT: *(tegelijk)* Ruzie!

MARIE: Wij hebben nooit ruzie!

GERRIT: Nee! Alleen soms een meningsverschil, meer niet. Wat jij, moeder?

MARIE: Zo is dat.

GERRIT: Het enige wat stom is, dat we Truus bij ons in hebben laten wonen. Ik ben mijn hele vrijheid kwijt. Ik ben zelfs in mijn eigen huis nog niet een beetje de baas.

MARIE: Precies zoals je het zegt. Nog niet een beetje. En wees maar blij dat we Truus in huis hebben genomen. Ik kan het huishouden ook niet meer aan, we hebben een oppas voor Femke en Truus zit ook niet zo alleen. Twee vliegen in één klap.

GERRIT: Had ze maar met een vent moeten trouwen. Welke meid blijft er nu vrijgezel? *(tot Marie, grijnst nu)* Zelfs jij bent aan een vent ge-komen, nietwaar!

DORUS: *(nu geïrriteerd)* Stop daar nou maar mee, Pa! Ik weet net zo goed als jullie, dat Truus ook graag had willen trouwen, maar het zat er gewoon niet in voor haar.

GERRIT: En die Klaas dan? Die loopt zijn longen uit zijn lijf voor haar.
Dat zou een hele goeie voor haar zijn.

DORUS: Die slome van de andere kant? Schei toch uit, Pa! Nee, dan is ze nu veel beter af dan met een vent.

GERRIT: Op elk potje past een dekseltje, Dorus. *(tot Marie)* Heb je nog even naar Femke gekeken?

MARIE: Ja, die ligt even op haar bed te slapen.

GERRIT: Hoe kon ik het vragen! Of ze ligt op haar bed of hier in de kamer te slapen.

DORUS: Aardje naar haar vaartje! Wat is het verschil?

MARIE: Het verschil is, dat Femke er niets aan kan doen. Nou, laten we nu maar gaan. *(duwt Gerrit door voordeur af, volgt zelf met Dorus. Als het toneel leeg is zien we dat Lien vanuit de zaal naar het toneel loopt. Ze staat even later op het toneel en het lijkt er op dat ze door het raam van het huis kijkt)*

LIEN: Hè, hè! Eindelijk weg. *(even is het stil)* Een raar gevoel geeft het...Na drie jaar weer voor het huis te staan, waar je bent geboren en opgegroeid. *(kijkt weer naar binnen, verbaast en eigenlijk ook wel weer uit de hoogte)* Er is echt nog steeds helemaal niets veranderd! Nog steeds dezelfde meubels en ook nog allemaal op dezelfde plek. Alles is nog het zelfde. *(even stilte)* Maar niet alles is het zelfde...Nee, niet alles is hetzelfde....Ik ben hier weg gegaan. *(weer even stilte)* Ik zie ons daar nog zitten in de kamer, wij...Dorus, Truus, Femke en ik. Lekkere zusters en broer, hoor! Truus die te stom was om voor de duivel te dansen. Ja, dat klinkt misschien wel hard wat ik over Truus zeg...Maar ja...het is wel de waarheid. Dorus deugt ook voor geen meter, eigen schuld dat hij gescheiden is en met zijn dochter Hanneke en Carla is achter gebleven. Poeh, Carla! Die is zo stoned als een garnaal met die drugs van haar! En dan Femke, als ze niet goed wist hoe ze iets moest zeggen, dan liet ze het haar pop zeggen. *(mijmert iets)* Femke....Ze was zo'n lief kind. Totdat.....Ja, dat vind ik echt heel erg. Zo'n lieve meid en dan op haar dertigste is haar man bij haar weggelopen en heeft ze haar baby verloren. *(even is het stil, dan weer hard)* Dat is natuurlijk niet leuk, maar daar hoef je toch niet je hele leven om te treuren! Ze hadden haar harder moeten aanpakken, dan was het vast wel goed gekomen. Nu is ze alleen maar in zichzelf gekeerd en zegt ze amper nog iets. Belachelijk! Ik heb het toch ook niet gemakkelijk gehad met mijn dochter? Dat ze in de prostitutie is terecht gekomen is toch mijn schuld niet. En daar ben ik toch ook overheen gekomen? Hard werken is de enige remedie! En een ieder voor zich en God voor ons allen! *(Na even*

zien we de huidige Truus vanuit de keuken de kamer binnenkomen, terwijl Lien blijft kijken) Is dat Truus? Onze Truus? Nou, die is er ook niet beter op geworden! (Truus gaat het stof afnemen van de meubelen. Het gaat op zijn boerenfluitjes. Zij zingt er (vals) een lied bij van André Hazes. Na even kijkt zij naar het raam en ziet Lien daar staan)

TRUUS: Wat moet dat daar?

LIEN: *(verontwaardigd)* Nou ja, zeg! Ik...

TRUUS: Weg daar! Er valt hier niets te zien! Wegwezen! *(Lien aarzelt)*

LIEN: Ik ben...

TRUUS: Nou? Moet ik naar buiten komen?

LIEN: Ze herkent me niet eens! Of zou ze me niet meer willen herkennen?

TRUUS: *(loopt dreigend met haar stofdoek naar het raam) Op donderen! (Lien snelt nu opzij van het toneel, Truus kijkt haar na) Dat gegluur hier naar binnen! (roept Lien na) Ik wil je hier nooit meer zien! (na even is zij weer bekoeld) Stom wijf! (ze gaat weer poetsen, dan gaat de keukendeur open en komt Femke binnen. Ze kijkt recht voor haar uit en gaat direct op de bank zitten, waar zij voor zich uitstaart, Truus draait zich om en ziet haar zitten) Zo! Zijn we er weer eens? (ze gaat weer aan het werk en staat met haar rug naar de rechterdeur, waar even later Klaas door naar binnenkomt)*

KLAAS: *(aait even over het hoofd van Femke)* Hallo, lieverd. *(Femke reageert niet, zoals ze in de rest van het stuk weinig zal doen, alleen op de momenten als dat beschreven staat. Toch lijkt het er op dat ze wel degelijk hoort en begrijpt wat er gedaan of gezegd wordt. Dus er wordt heel veel stil spel van haar verwacht. Dan Klaas tot Truus)* Goeiemorgen, Truus. *(Truus reageert niet)* Truus! Goedemorgen!

TRUUS: *(draait zich geschrokken om naar het raam)* Ben je hier nou nog?! *(ziet dan Klaas)* Wat?! Oh, Klaas. Ik dacht dat jij die gluurster was die hier voor het raam stond.

KLAAS: Ik hoef hier toch niet naar binnen te gluren, Truus?

TRUUS: Nee, maar je komt hier wel altijd als het mij niet uitkomt.

KLAAS: Nou? *(grinnikt)* Ik zag dat je ouders net weg gingen en toen dacht ik...Klaas, dit is je kans!

TRUUS: Wat voor kans?

KLAAS: *(nu toch wel verlegen)* Nou ja...een soort van kans.

TRUUS: Oh nee! Zet dat nou maar uit je hoofd! Er is niets tussen ons en..

KLAAS: *(snel)* Maar het zou toch wel iets kunnen worden, Truus?

TRUUS: Nee!

KLAAS: Ik blijf het toch proberen, hoor Truus. Ik heb een heleboel spreekwoorden en gezegdes van mijn ouders geleerd. Niet geschoten is altijd mis, zei mijn vader. En, wie niet waagt, wie niet wint, zei mijn moeder.

TRUUS: Ja en wie zijn kop niet houdt, kan door die deur vertrekken.
(wijst naar de voordeur)

KLAAS: *(kijkt verbaast)* Hé, dat spreekwoord ken ik nog niet.

TRUUS: Mooi! Heb je weer iets bijgeleerd. Heb je nog iets anders te vertellen?

KLAAS: Nou, ik...eh..ik wilde eigenlijk...eh...aan je vragen, of je...eh..

TRUUS: Een beetje snel graag, want ik heb het druk. Wat wilde je vragen?

KLAAS: Nou...

TRUUS: Als je mij wilt vragen, dan is het antwoord dus NEE!

KLAAS: Oh. *(even valt er een stilte, dan stom grijnzend)* Nee, ik wilde vragen of de koffie al klaar is. Dat weet je toch? Ik kom hier gewoon voor de koffie.

TRUUS: Nou, ik heb de koffie nog niet klaar. *(tot Femke)* Kan jij geen koffie zetten? *(Femke kijkt haar wel aan, maar reageert totaal niet)* Je kan het toch een keer proberen? *(zuchtend)* Nee, dus! *(dan weer tot Klaas)* Zie je wel, dat ik alles alleen moet doen? Ik heb het ontzettend druk. Ik heb het altijd druk. Ik moet hier alles doen. Alles, alles, alles! Er komt geen eind aan. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat ben ik bezig. Altijd maar bezig. Altijd, altijd, altijd! *(Klaas reageert niet, maar kijkt vermaakt naar Truus)* Waarom zeg je niets?

KLAAS: Wat moet ik daar nou opzeggen, Truus? Het is iedere dag hetzelfde verhaal wat je afdraait. En het antwoord van mij is ook altijd hetzelfde...."Zet je zonnige gezicht nu eens op, Truus!" Ik kan dat wel duizend keer zeggen, maar het helpt toch niet bij jou.

TRUUS: *(met een zuur gezicht)* Moet de zon eerst voor mij gaan schijnen! Dat heeft hij nog nooit gedaan. Voor mij zijn er alleen maar donkere regenwolken en stormen. Ik heb nog nooit iets leuks gehad in mijn leven.

KLAAS: Nou, ik kan je wel iets in je leven geven, hoor Truus.

TRUUS: Ik zei iets leuks! Ik kan hier alleen maar zwoegen, zwoegen, zwoegen! En...

KLAAS: Je moeder helpt je toch ook altijd. Ik heb zelf gezien dat ze altijd vroeg op is.

TRUUS: Ja, die is om vijf uur al op. Met de kippen op stok en met de kippen weer op. Ze legt nog net geen eieren. Maar ze is nu naar de stad. Lekker winkelen, lekker uit eten! En wat mag Truus doen? Werken!

KLAAS: Komt me eigenlijk ook wel goed uit, dat ze er niet bij is. Kan ik mooi even met jou praten.

TRUUS: (*zucht*) Met mij praten? Word ik ook zo moe van.

KLAAS: Eventjes maar. Het is heel belangrijk.

TRUUS: Belangrijk?

KLAAS: Ja, echt!

TRUUS: Als het maar niet over ons gaat, hè? Want je weet het, daar is het gat van de deur. (*wijst weer op voordeur*)

KLAAS (*gehaast*): Nee, nee. Echt niet

TRUUS: Goed, dan (*laat zich op eetkamerstoel vallen*) Maar niet te lang, hoor.

KLAAS: (*zucht*) Nee hoor, Truus. Ik zal je echt niet vermoeien. Nou goed, moet je luisteren. Je vader en moeder zijn gauw zestig jaar getrouwd en...

TRUUS: Wat?! Zestig jaar?! Maar...hoe weet jij dat?

KLAAS: Oh, je vader had het er vorige maand met me over.

TRUUS: Waarom moet mijn vader dat met jou bespreken en niet met mij?

KLAAS: Het kwam gewoon zo ter sprake. Hij zei tegen me dat ik wel eens op mocht schieten, als ik nog een wijfie wilde. Ja, zei hij, de zestig jaar die ik het volgende maand heb volgehouden met mijn wijf, red jij natuurlijk nooit meer. Maar kijk eens goed rond mijn jongen, anders blijf je de rest van je leven alleen. Ik heb er nog eentje voor je in de gang staan. Nou ja, wat hij daarmee bedoelde weet ik niet.

TRUUS: Nee, ik zou ook niet weten, wat er voor jou in de gang zou moeten staan. Maar, het is toch onvoorstelbaar, hoe hebben ze het zo lang met elkaar volgehouden, zeg!

KLAAS: Er springt waarschijnlijk nog steeds een vonkje over tussen die twee, Truus.

TRUUS: (*weer met zuur gezicht*): Het is meer een donderbui, Klaas.

KLAAS: Nou ja...Laat me nu verder gaan. Zestig jaar getrouwd zijn is een hele tijd en daar hoort een feest bij.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto